

Het plan van God met Zijn schepping (I)

In E-H Magazine 13e jaargang, nr. 4 stond een artikel over het plan van God met Zijn schepping. Die zes stappen om Gods plan te gaan begrijpen, waren gebaseerd op het volgende, langere artikel. Lees eerst die 6 stappen nogeens door of: begin gelijk aan 'Het plan van God met Zijn schepping'.

'Toen ik pas tot geloof gekomen was, leefde ik in een soort euforie! Mijn blijdschap kende geen grenzen: ik was gered! Jezus Christus was voor mijn zonden gestorven. Hij was de weg, de waarheid en het leven, niemand kon tot de Vader komen dan door Hem' (Johannes 14:6).

Aan die belijdenis is niets veranderd; alleen heb ik me vaak afgevraagd waarom God het voor de mens zo moeilijk heeft gemaakt om Hem als Vader te leren kennen. God wil toch, dat alle mensen gered worden en tot erkenning van de waarheid komen (1 Timoteus 2:4)? Wanneer iemand mij in die tijd gevraagd zou hebben: 'Is alles Gods plan?' had ik een volmondig 'jazeker' laten horen. En ik twijfelde er dan ook niet aan, dat Zijn plan volmaakt moest zijn, ook al waren er heel veel vragen waar ik geen antwoord op wist. In dat geval deed ik een beroep op euteronomium 29:29 *'De verborgen dingen zijn voor de Here, onze God, maar de geopenbaarde zijn voor ons en onze kinderen voor altijd...'* Of anders op Jesaja 55:9 *'Want zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn mijn wegen hoger dan uw wegen en mijn gedachten dan uw gedachten.'*

Toen ik na veel evangelische omzwervingen in aanraking kwam met een geheel andere uitleg van de Bijbel, nl.: via een concordante vertaalmethode, werd heel mijn visie omgegooid en durfde ik vragen onder ogen te zien die ik nooit hardop had durven stellen! Ik geef je enkele voorbeelden:

- Als de Bijbel zo overtuigend stelt dat God wil dat alle mensen gered worden, waarom worden dan niet daadwerkelijk alle mensen gered? Is Gods wil om mensen te redden dan zwakker dan de menselijke wil om niet gered te willen worden?
- Wanneer de Bijbel duidelijke uitspraken doet over uitverkiezing, zijn er dan ook niet-uitverkorenen? En wanneer de Bijbel dit vaststelt, maar tevens leert dat ieder mens een persoonlijke keuze moet maken om gered te worden, is dit toch een niet te overbruggen tegenstrijdigheid?

Nogmaals: vroeger durfde ik dit soort vragen niet te stellen! Wie was ik om al die uitspraken en dogma's van bijbelgeleerden in twijfel te trekken? Bovendien was ik ervan overtuigd, dat de Bijbel daar geen duidelijk antwoord op gaf! Ik troostte me met de gedachte, dat God rechtvaardig is en dat het de schuld van de mens zelf is, wanneer hij uiteindelijk verloren gaat. Maar... hoe zat het dan met al die mensen, die nog nooit van Jezus Christus gehoord hadden? Wanneer je er zeker van bent dat de Bijbel geen antwoorden geeft op dit soort moeilijke kwesties, durf je er ook nauwelijks over na te denken. Om verdere vragen te ontwijken deed ik in dat geval een beroep op de vrije wil van de mens. Dit was voor mij in veel gevallen doorslaggevend. God kon een mens niet redden die niet gered wilde worden! Meer antwoorden had ik op dat moment niet nodig.

De noodzaak van een weldoordacht plan

Wanneer een mens zich iets voornemt, zal het al dan niet lukken van dit voornemen afhangen van het bedenken van een goed plan. Zonder een weloverwogen plan zal de kans van slagen vrijwel nihil zijn, of het loopt heel anders dan gedacht. Een weldoordacht plan voorkomt teleurstelling en negatieve publiciteit.

Stel je eens voor, dat je een medicijn op de markt brengt en claimt dat het voor 100% genezing zal brengen en uiteindelijk slecht 10% van de mensen die het gebruiken geneest, zal dat geen aanfluiting zijn? Wanneer je iets van plan bent, moet je eerst goed nadenken en de kosten berekenen, anders kan het een afgang worden, een bespotting. Vergelijk Lucas 14: 28-31. Het is geen godslastering om je af te vragen of God eerst de kosten wel berekend heeft voor Hij aan de schepping begon. Er stond heel wat op het spel, niet alleen de levens van miljarden schepselen, maar ook Zijn eigen geloofwaardigheid. Het is geen opstandigheid je af te vragen of God van tevoren heeft geweten, dat zoveel schepselen Hem niet willen kennen of erkennen. Als God dit van tevoren heeft geweten (en ik ben er van

overtuigd dat dit zo is), waarom dan tóch een plan doorzetten waarvan de uitkomst zeer dubieus is? Als er bovendien ook nog een hel bestaat, is dit dan ook dit een onderdeel zijn van Zijn plan? Want er is toch niemand, die God voorschrijft om ongelovigen op een dergelijk gruwelijke wijze te straffen; voor altijd, zonder uitzicht op betere tijden! Bovendien: welke vader zal zijn kinderen een 'kans' geven om gelukkig te worden, wanneer hij van tevoren weet dat dit plan vele van zijn kinderen in het ongeluk zal storten?

Gods plan en de hel

Gesteld nu, dat de hel een onderdeel is van Zijn plan, zullen wij ons dan niet samen met Hem verheugen in Zijn werken (Psalm 104: 31)? Misschien hebben wij dan wel een totaal verkeerde visie over wat goed en verkeerd is. God maakt immers geen fouten! En wanneer God de hel niet gewild heeft, waarom bestaat er dan volgens veel gelovigen toch een hel? En gesteld dat iemand werkelijk niet gered wil worden, is de 'doodstraf' dan niet voldoende? Is het dan Gods liefde iemand onsterfelijkheid te verlenen en hem daarna voor eeuwig te straffen of te pijnigen? God legt Zelf in de wet vast: een oog voor een oog en een tand voor een tand! (Leviticus 24:20: '*...breuk voor breuk, oog voor oog, tand voor tand; hetzelfde letsel, dat hij een mens heeft toegebracht, zal hem toegebracht worden*'). Met andere woorden: je moet niet boven datgene uitgaan wat een ander jou aangedaan heeft! En tóch houdt God Zich niet aan deze regel, door een zondaar, die tijdelijk tegen Hem gezondigd heeft, voor eeuwig (eindeloos) te straffen! Jezus laat een heel ander geluid horen: heb je vijanden lief (Matteus 5:44)! Is de hel een onderdeel van Zijn liefde? Of ... zijn wij niet in staat Gods liefde te begrijpen? Welk houvast hebben wij dan nog aan Zijn woord wanneer Zijn gedachten oneindig hoger zijn dan onze gedachten? Hoe zouden wij dan Gods liefde uit kunnen dragen, wanneer wij haar niet eens kunnen begrijpen?

Gods plan en de onwil van de mens

Maar is het echt zo, wat meestal als weerwoord gegeven wordt, dat een mens niet gered wil worden? Duiden niet al de religies en stromingen en filosofieën van mensen op een schreeuw om verlost te worden? En wie zal verloren willen gaan? De meeste ongelovigen geloven helemaal niet, dat er een hel bestaat, laat staan dat ze ervoor kiezen! En: hoe vrij is een mens om te kiezen? Je bent immers ook een product van je omgeving, van het milieu waar je in opgroeit en de opvoeding die je al of niet krijgt. En wat versta je dan onder 'kiezen'? Valt er sowieso iets te kiezen?

1. Een mens staat onder invloed van zijn milieu;
2. Er is een tegenwerker (de satan) die hem op allerlei manieren verleidt;
3. Er zijn duizenden godsdiensten en stromingen waar hij een keuze uit kan maken;
4. Zelfs het christendom kent honderden richtingen, die elkaar behoorlijk tegen kunnen spreken;
5. De Bijbel spreekt bovendien over '*uitverkiezing*', dus wat valt er nog te kiezen? Ik wil het nog een keer benadrukken, dergelijke vragen durfde ik vroeger niet te stellen omdat ik er zeker van was dat er geen antwoorden bestonden. Nu ik weet dat de Bijbel heel duidelijke antwoorden geeft, durf ik ook over deze zaken na te denken en ben ik gaan inzien dat de vragen niet verkeerd waren, maar mijn visie op God en op Zijn woord. Nu zie ik in hoe legitiem deze vragen zijn en dat Gods antwoord mijn stoutste verwachtingen overtreft!

Hoe kan ik nog geloven dat Gods liefde naar de mens uitgaat, wanneer deze zelfde liefde op een verschrikkelijke wijze zich tégen de mens keert indien hij niet op Gods aanbod van liefde ingaat? Is het dan Zijn liefde om de mens die zich niet bekeert voor eeuwig te pijnigen, zonder verder doel voor ogen, zonder diepere betekenis, zonder ophouden? Dit zijn zeer ernstige vragen, die we onder ogen moeten durven zien indien we belijden dat alles Gods plan is! Het is alles behalve sentimenteel om daar over na te denken. Of ik begrijp niets van Gods plan, óf mijn inzicht in de Schrift deugt niet! Ik kwam tot de conclusie dat het laatste het geval is.

Kiezen voor Jezus

Ik kom nog even terug op het kiezen voor Jezus, omdat je anders voor eeuwig verloren gaat. Zou dat nu werkelijk Gods volmaakte plan zijn om de wereld te redden? Bovendien is iedere gelovige het er mee eens dat na de dood niet alsnog voor Jezus gekozen kan worden. Maar waarom niet? Wanneer God de mens werkelijk voor een keuze stelt, dan is het moment wanneer de doden voor de grote witte troon staan het ideale moment om tot een dergelijke keuze te komen! Dáár kan werkelijk gekozen worden. De zondaar kan daar niet meer verscheurd worden door twijfels, want hij aanschouwt de transparante waarheid. Hij kan niet langer afgeleid en verleid worden door de begeerten van de wereld, want die wereld is niet meer (Openb.20:1). Hij kan zich ook niet langer vastklampen aan zijn rijkdom en bezittingen, want die heeft hij niet meer. Is dat niet het ideale moment om alsnog op het offer van Christus te wijzen als verzoening van de wereld:

'...en Hij is een verzoening voor onze zonden en niet alleen voor de onze, maar ook voor die der gehele wereld.' (1 oh.2:20).

Bovendien is dát toch juist genade, daar waar je de dood verdient, God jou op dat moment (op grond van het offer van Christus) genade schenkt, onverdiende gunst! Wanneer je dan, staande voor de Schepper van hemel en aarde, zonder misleiding van de satan, zonder al die volgelingen van andere religies die jou proberen te overtuigen van hún waarheid; wanneer je dan het léven krijgt aangeboden, zou je dan nog kiezen voor de eeuwige dood, of eeuwige pijniging? Wanneer de witte troon echter in Gods plan past om te komen tot volkomen vrijwillige onderschikking van al Zijn schepselen, komt de bovengestelde vraag in een heel ander daglicht te staan.

Het binden van de satan

Wanneer je desondanks volhoudt dat een mens eerst moet kiezen om niet verloren te gaan, zou het dan tóch Gods plan zijn mensen voor eeuwig verloren te laten gaan? Denk eens mee: hoe reëel is de menselijke keuze gedurende dit leven op aarde? In Openb.20 lees je dat de satan gedurende 1000 jaar gebonden wordt, opdat hij de volkeren niet meer zou verleiden! De resultaten van dit gebonden worden zijn overweldigend; de profeten staan er vol van!

Wanneer God nu verlangt naar de redding van alle mensen, en Hij heeft daar de tijd voor uit gekozen waarin we nu leven, waarom laat hij de satan dan nog steeds zijn gang gaan!? Gaat God dan zo onverschillig met mensenlevens om? Wanneer God echter nú de leden van het lichaam van Christus roept, en uiteindelijk tot Zijn doel komt met de rest van Zijn schepping, is er geen sprake van onverschilligheid.

Een gelijkwaardige afbetaling?

Ik wil niemand verdriet doen, ik wil niet tegen iemands heilige huisje trappen. Maar ik wil wel tot nadenken aanzetten. Het is toch niet vreemd dat zoveel mensen het geloof afwijzen wanneer een mens gedwongen wordt om te geloven in zaken die geen enkele logica bevatten? Denk eens na over het volgende voorbeeld: Jij bent iemand €5000,00 schuldig. Ik betaal voor jou €100,00 aan je schuldeiser en je schuld wordt kwijtgescholden! Dat klopt toch niet? Zou een aardse rechter genoeg nemen met een losprijs die niet overeenstemt met wat betaald moet worden? Christus droeg toch de straf van alle mensen? Wanneer deze straf niets minder dan de hel is en eeuwig, waarom is Christus dan niet in de hel geweest? En waarom was Zijn straf niet eeuwig? Wanneer iemand levenslang krijgt, kun je zijn schuld toch niet op je nemen door een maandlang zelf de cel in te gaan? Misschien verdedig je nu dat de prijs wel degelijk betaald is en de mogelijkheid om gered te worden, dankzij Christus, voor iedereen aanwezig is, maar dat het hun eigen onwil is wanneer zij niet gered worden! Okay, vergelijk het met een gevangenis; de losprijs is betaald, de gevangenisdeuren zitten niet langer op slot en iedereen is vrij om de gevangenis te verlaten. Maar waarom sluit God de gevangenisdeuren weer wanneer een mens eenmaal gestorven is? Wil je beweren dat al die mensen die tijdens hun leven op aarde niet tot een keuze zijn gekomen, op het meest bepalende moment, staande voor de grote witte troon, niet gered willen worden? De losprijs is toch voor eens en voor altijd betaald? Als er een sluitingstermijn is, is Jezus voor al deze mensen toch voor niets gestorven? Dan is zijn verlossende werk slechts tijdelijk geldig en zullen zeer velen er nooit profijt van hebben. Wanneer echter *alle mensen*, en ik bedoel echt alle mensen, naar Gods plan in de eerste mens Adam de dood verdienen en in de laatste Adam, Christus, het leven geschonken krijgen, is er helemaal geen sprake van scheve verhoudingen! De losprijs geldt niet alleen voor allen, maar zal ook voor altijd en voor iedereen van kracht blijven, tot het moment dat de dood, als laatste vijand, opgeheven kan worden.